

خبر

«پرویز خان» کدام بازیکن تیم ملی را نشانه گرفته؟

کارگردان فیلم سینمایی «پرویز خان» تاکید کرد، «در این فیلم بازیکن خاصی را در تیررس قرار نداده‌ایم ولی برخی ویژگی‌های کاراکترهای خیالی فیلم واقعی هستند.»

علی ثقفی که نخستین تجربه بلند سینمایی خود را با پرداختن به دورانی از مریبگری مرحوم پرویز دهداری - یکی از سرمربیان سرشناس سال‌های دور تیم ملی فوتبال - راهی چهل و دومین جشنواره فیلم فجر کرد، از ویژگی‌ها و حساسیت‌های ساخت فیلمش سخن گفت.

او که خود را در عالم تماشای فوتبال یک تماشاچی پرهیجان می‌داند، درباره ساخت فیلم «پرویز خان» با سوزهای ورزشی به ایسنا گفت: ساخت فیلمی درباره مرحوم پرویز دهداری از چند جهت برایم مهم بود؛ از جمله آن‌که جهان کاراکتر به من نزدیک بود و دیگر آنکه جدا از علاقه خودم به تماشای مسابقات فوتبال تیم ملی، علاقه داشتم درباره این تیم یک فیلم هم بسازم بخصوص آنکه پیش‌تر سابقه ساخت مستندهای فوتبالی را هم داشتم.

تقفی درباره شناخت خود از پرویز دهداری بازیکن و مربی سابق تیم ملی ایران-افزود: آقای دهداری را می‌شناختم و وقتی وارد تحقیقات شدم شناختم خیلی گسترده‌تر شد. در قصه فیلم «پرویز خان» اسامی چهره‌هایی که ما به‌ازا داریم، تغییر کرده است اما به دیالوگ‌های واقعی وفادار بودیم و برخی از آنها نعل به نعل از متن روزنامه‌ها برداشته شده است.

وی درباره پایبندی خود به واقعیت در فیلم «پرویز خان» گفت: به طور کلی تلاش کردیم در هر موقعیتی که مستند جاوبگو است، واقعیت را مینا قرار دهیم مگر اینکه درام تغییراتی را باطل بدیم و واقعیت به نام درام بخت‌نر شود. به هر حال ما یک قصه تعریف می‌کنیم و وقتی درام کمرنگ باشد، می‌توان چنین تغییری داشت، البته اینکه چه چیزی از واقعیت گزینش شود در پرداختن به این جنس کارها اهمیت دارد و باید بخش‌های دراماتیک‌تر از آن یک قصه یا شخصیت گزینش کنید.

این کارگردان درباره انتقاد سعید پورصمیمی و تناسب سنی او با پرویز دهداری در مقطعی که داستان فیلم روایت می‌شود، توضیح داد: پرویز دهداری در مقطع زمانی فیلم «پرویز خان» ۶۰ ساله بوده است اما به طور کلی این مربی به لحاظ سنی شکست‌تر به نظر می‌رسیده است. نکته بعدی این است که آقای پورصمیمی بسیار چابک و سرزنده هستند و حتی همه حرکات، از شکل راه رفتن تا توپ زدن، همگی را از پرویز دهداری وام گرفتند. مرحوم دهداری معمولاً کنار زمین واکنش احساسی خاصی به گل زدن نشان نمی‌دادند و ما به تمام این جزئیات در فیلم دقت کردیم.

تقفی اظهار کرد: مسئله فیلم ما ایران و تعصب روی ایران‌مان است و فکر می‌کنم این فیلم می‌تواند قدمی در تقویت ملیت ما و افتخار به ایرانی بودن‌مان بردارد.

او درباره میزان رضایت خود از نتیجه نهایی کارش گفت: خودم خیلی راضی هستم، به نظرم کار سختی را انجام دادیم و به بحث ناشناخته‌ای ورود کردیم. حتی به نظرم سکانس‌هایی را دراین فیلم می‌بینیم که در سینمای ایران تاکنون تجربه نشده است از جمله اینکه بخشی از استادبوم را بازسازی کردیم که در عمل کار بسیار پیچیده و گسترده‌ای بود.

این فیلم که به یک اتفاق خاص در تیم ملی ایران در دوران مریبگری دهداری می‌پردازد و هنوز هم ناگفته‌هایی از آن باقی مانده است، شخصیت‌هایی دارد که برای آن‌ها می‌توان ماه‌های واقعی پیدا کرد. البته تقفی تاکید دارد که بازیکن خاصی را از آن دوران مدنظر قرار نداده است.

او در این زمینه توضیح داد: ما در فیلم بازیکن یا شخص خاصی را در تیررس قرار ندادیم ولی بعضی ویژگی‌ها در این کاراکترهای خیالی، واقعی است و بعضی‌ها ویژگی‌ها هم واقعی نیست. ملاک ما بیشتر روایت تفکر آقای دهداری وادام و دلیلی نمی‌دیدیم که خیلی وارد مسائل دیگر شویم.



چهارمین روز جشنواره فیلم فجر آرام و بی‌حاشیه با فیلم‌هایی نه چندان جذاب و پربحت و با وعده رئیس سازمان سینمایی برای بازگشت سیمرغ مردمی به جشنواره از سال آینده سپری شد.

به گزارش ایسنا، یکشنبه ۱۵ بهمن‌ماه سه فیلم بلند داستانی و یک انیمیشن در برج میلاد برای امانی رسانه و منتقد در چهل و دومین جشنواره فجر به نمایش درآمد ولی هیچ کدام نظر مثبتی اکثریت را جلب نکردند.

* روز چهارم جشنواره فیلم فجر در ادامه دیگر روزها که با یادی از یک هنرمند فقید شروع می‌شد، به نام مرحوم پروانه معصومی گره خورد و در ابتدای نشست خبری اولین فیلم نمایش داده شده در سینمای رسانه (دست‌های ناپیدا) با تقدیم نشان سیمرغ جشنواره به برادرزاده این بازیگر، نام و یاد او گرمی داشته شد.

* دو فیلم «دست‌های ناپیدا» و «میرو» که یکی برای مخاطب بزرگسال و دیگری برای کودک و نوجوان ساخته شده‌اند هر دو حال و هوای دفاع مقدسی داشتند.

* در این روز جدیدترین ساخته بهروز شعبی با نام «آغوش باز» رونمایی شد که بیش از پرداختن به کیفیت این فیلم، ارتباط یک قصه عاشقانه بر بستر موسیقی پاپ با شخص بهروز شعبی به عنوان کارگردان فیلم‌هایی همچون «دهلیز»، «سیانور» و «بدون قرار قبلی» سوزه خبرنگاران شد. در نشست خبری این فیلم شعبی با بها و به عناوین مختلف درباره تغییر در فیلمسازی‌اش مورد

بخش‌های زیبای زندگی را باید به یاد آوریم گاه با بوی نان تازه، هندوانه قاچ خورده، حوض خانه مادریزگر، برگ‌های یک گل، بودن کنار همسر دیدن پدر و مادر و غذا خوردن با دوستان و گاه با یک آغوش، آغوشی که همیشه به روی ما باز است. در میان این زیبایی‌ها زبانی هستند که وجودشان رنگ زندگیست، زبانی که تأثیرگذارند و وجودشان کتمان ناپذیر در توضیح بیشتر بهروز شعبی زنان را این گونه وصف می‌کند: بخش کیفی جامعه ما در دستان خانم‌هاست و از بدو تولد ما همیشه با یک زن همراه هستیم تا لحظه آخر و لحظه‌ای دچار خلا می‌شویم که زنی در کنار ما نیست. هرچقدر بخواهیم این رابطه را سرنگون کنیم عشق جای خودش را به خشم می‌دهد. مردان و زنان نباید در جامعه جایگاه خانم‌ها را نادیده بگیرند.

در آثار بهروز شعبی زنان نه تنها جایگاه منفعلانه و توهمین آمیز ندارند، بلکه همواره تأثیرگذارند، کنشگرند و نقش دارند. مثال‌های زیادی برای اثبات این امر وجود دارد، بدون قرار قبلی، روز بلاوا، دارکوب، دهلیز و… نمونه‌هایی از آثار شعبی هستند که انسان‌ها را با ک اما انسانی آن‌ها نشان می‌دهند نه جنسیتشان. به بهانه اکران فیلم سینمایی آغوش باز خبرنگارلین به گفت‌وگو با بهروز شعبی کارگردان این اثر پرداخته که در ادامه می‌خوانید.

● مبارزه تا مرز پیروزی برای عشق و زندگی فکر می‌کنید تعریف درستی از «آغوش باز» باشد؟

◀ من خودم همیشه فکر می‌کنم به لحاظ مفهومی و محتوایی، روابط انسانی و درک متقابل از وضعیت هم یکی از کارهایی است که اگر ما به آن برسیم می‌توانیم دنیا را برای خودمان و دیگران به جای بهتری تبدیل کنیم. شما می‌گویید «مبارزه» اما من می‌خواهم بگویم «مراقبت». فکر می‌کنم روابط و در صدر آن‌ها عشق میان انسان‌ها بیشتراز هرچیزی نیاز به مراقبت دارد و نمی‌شود عشق را رها کنیم تا خودش به قوت قبل باقی بماند. ما باید حواسمان به خودمان باشد تا روابط عاطفی در زندگی‌هایمان پارچا بماند. نکته‌ای که برای من اهمیت دارد این است که تنها راه نجات را عشق می‌دانم و اگر عشق‌ورانه و زندگی‌هایمان باشد قطعاً خیلی چیزها هم برایمان تسکین می‌شود و هم صبرمان برای خیلی از مشکلات بیشتر می‌شود.

● کارشناس همواره معتقدند که آثار شما فارغ از کیفیتشان، از خلوص نیت و صداقت برخوردارند. شما هیچ‌گاه اهل ریا نبودید و به عقایدتان و اخلاق پایبند بودید، رعایت اخلاق در فیلم‌ساز تا چه میزان در اثر او نمود پیدا می‌کند و برای جامعه نمایان می‌شود؟

◀ این لطف شماست درباره من و خیلی نمی‌توانم درباره خودم فکر کنم و یا حرف بزنم، اما باید فهمیده باشم نمی‌توانیم چیزی بسازیم که خودمان نفهمیده باشیم،

نمی‌گویم حتماً باید تجربه کرده باشیم اما باید فهمیده باشیم و شاید سختی کار سینما به همین دلیل است. من فیلمی می‌توانم بسازم که خودم ازآن درکی داشته باشم و اگر این‌طور نباشد قطعاً بخش‌هایی از آن در خروجی نهایي کدو را نشان می‌دهد. همیشه اساس کارم بر این بوده است که قصه‌ای را که می‌فهمم با تمام خوبی‌ها و بدی‌هایش کار کنم چون به تجربیاتم برمی‌گردم؛ یعنی برای این‌که صرفاً می‌خواهم فیلمی بسازم قصه‌ها را هدر نمی‌دهم. هرکدام از ما ممکن است با توجه به مجموع شرایطی که تجربه کرده‌ایم و سلیقه و بینشی که داریم برای یک نوع سینما آمادگی داشته باشیم. اصول فیلم‌سازی این است که

فرد برای فضایی که می‌خواهد کار کند باید از ابزاری که در دست دارد وارد میدان شود وگرنه ممکن است لطمه‌ای به فیلم زده شود در نتیجه برای قصه‌ها و طرح‌ها فکر می‌کنم باید آن‌چه را که درک کرده‌ام و دوست دارم به بیننده منتقل کنم.

سریال ما ساده و بی ادعاست

بهار نوحیان، بازیگر سریال «بیست کووید» معتقد است: این مجموعه تلویزیونی یک کار کم‌دی نیست بلکه موقعیت‌های شیرینی دارد که لحظه‌های طعنی را در دل کار ایجاد می‌کند. این بازیگر با دفاع از «بیست کووید» این سریال را یک کار ساده و بی‌ادعا توصیف می‌کند که شبیه به زندگی واقعی مردم است و از تجملات به دور است.

بهار نوحیان، بازیگر در گفت‌وگویی با ایسنا از حضورش در چندین سریال جدید برای تلویزیون خبر داد.

او که اکنون در سریال «بیست کووید» شبکه سه سیما دیده می‌شود ابتدا درباره اینکه چرا طی این مدت حضور کمرنگ‌تری در سریال‌های تلویزیون داشته؟ توضیح می‌دهد: اینکه کم کارم به این دلیل است که گاهی اوقات شاید پیشنهادهایی که می‌شود چندان برایم چشمگیر نیستند؛ حالا به دلایل متفاوت یا به خاطر نقش یا خود کار و یا اندازه نقش. البته من در این یکی. دو سال اخیر خیلی هم کم کار نبودم. آخرین حضورم در تلویزیون مربوط به سریال

● شما چه در آثاری که ایفای نقش داشته اید و چه در فیلم‌هایی که ساخته‌اید ما با مفهوم عشق مواجهیم این مفهوم تا چه میزان برای شما شفاف سازی شده است و فکر می‌کنید چهقدر توانسته‌اید مفهوم ساده‌تری از آن را ارائه دهید؟
◀ اصولاً وقتی فیلم می‌سازم به دنبال مفهوم عیبی نیستم و اولین چیزی که برلم اهمیت دارد این است که قصه بگویم و همان‌طور که عرض کردم ممکن است در این قصه ، دغدغه‌های خودم یا نویسنده یا دغدغه‌های روز جامعه وجود داشته باشد که برگرفته از کمبودها یا انتهایات فرهنگی و اجتماعی است، به همین دلیل در نهایت در همه کارهایی که انجام می‌دهم تلاش اولیه‌ام برای تعریف سالم و ساده یک قصه است. نکته بعد این است که در قالب قصه درست به مفهوم کلید واژه‌ای که از طریق دغدغه آن روزگار به سراغمان آمده بپردازیم. من سعی می‌کنم کار خود را مدام به لحاظ محتوایی آتایلز نکنم البته منظور به لحاظ فنی نیست، چون کار ما در وهله اول قصه گوئی است و هر چه قصه گوئی بهتر باشد مفاهیم بهتر جامی افتند.

● باتوجه به این که شما در چند ژانر مختلف فیلم ساخته‌اید تا چه میزان به تنوع ژانر در سینمای ایران اهمیت می‌دهید و فکر می‌کنید که جشنواره فیلم فجر چهقدر می‌تواند به سلیقه‌سازی برای مخاطبان در انواع ژانرها کمک کند؟

◀ به نظرم شاید خیلی درست نباشد که بار را به تنهایی به دوش جشنواره بیندازیم. چیزی که مهم است این است که همه ما زمانی که در حال انجام کار تحلیلی روی فیلم‌ها هستیم نباید تحت تأثیر فضای که تبلیغات روی فیلم‌ها به وجود می‌آورد قرارگیریم و باید سعی کنیم به مخاطب ژانرهای مختلف را پیشنهاد کنیم. مناسفانه ما با پرداختن به یکی دو گونه خاص از سینما کاری می‌کنیم که مخاطب در مواجهه با ژانر جدید یا آن را متوجه نشود یا فکر کند ژانر درست فقط همان است، در صورتی که در همه دنیا حتی در سریال‌سازی در ژانرهای مختلف کار ساخته می‌شود؛ پس در نتیجه باید در معرفی فیلم‌ها چه

بهروز شعبی به بهانه اکران فیلم سینمایی آغوش باز

نمی‌توانیم کنشگری زنان را نادیده بگیریم

بهروز شعبی معتقد است فکر می‌کنم بخش مهمی از اتفاقات زندگی‌هایم گرفته شده از خانم‌هایی است که از کودکی در اطرافم بودند. فکر می‌کنم بخش ناگزیری از جامعه ما خانم‌ها هستند و نمی‌توان آن‌ها را نادیده گرفت و وقتی در قالب قصه می‌آید هم همین اتفاق تکرار می‌شود.



سینماگران و چه کسانی که کار اصلیشان تحلیل فیلم سینمایی است باید به نوعی جنس‌های مختلف فیلم را برای مخاطب جا بیاورند.

● در فیلم جدیدتان نسبت به آثار قبلی، ساختارشکنی انجام داده‌اید و فیلمتان فضای کم‌دی دارد. نگران نبودید که این جداشدن از فضای خودتان ریسک بزرگی محسوب شود و به ذائقه مخاطبان همیشگیتان خوش نیاید؟

◀ یکی از جذابیت‌های سینما برای من همین تغییر لحن و کارکردن در گونه‌های مختلف است به همین دلیل خیر واقعاً نگران نبودم و خیلی هم استقبال کردم. کما این که در این چند سال سعی کردم چنین کاری را انجام دهم و بعداز «دهلیز» چیزی مشابه آن را نساختم و «سیانور» و «بدون قرار قبلی» برلیم متفاوت بود و همین فیلم «آغوش باز» برای من کار کردن در فضایی متفاوت بود.

● نکته‌ای که در سینمای بهروز شعبی و خصوصاً برای زنان جایگاه ویژه‌ای در نظر گرفته شده است. ما معمولاً در سینمایمان زنان به شکلی منفعل می‌بینیم این فیلم چهقدر رویکرد زنانه دارد و چهدر به میزان تأثیرگذاریشان توجه کرده‌است؟

◀ واقعیت این است که در «آغوش باز» پرسوناژهای خانم مهم هستند و کارهای کلیدی را انجام می‌دهند. این موضوع برای من خیلی مهم است و خوش‌حالم که شما به آن توجه کرده‌اید. نه تنها در این فیلم بلکه در خیلی از کارهای قبلم هم به این موضوع توجه داشتم؛ چون به هرحال به‌عنوان کسی که فیلم می‌سازم یا در تالیف کارها مشارکت می‌کنم به اهمیت حضور خانم‌م در جامعه‌امان در نوع روابط عاطفی اعتقاد زیادی دارم و فکر می‌کنم بخش اصلی بدنه جامعه ما را پرداختن به زنان می‌دهند و باید هر آن چیزی‌که می‌توانیم در پرداختن به قصه‌هایی که خانم‌ها در آن کنش‌گر هستند، به کار ببریم. من اصلاً دوست ندارم که وقتی پرسوناژ مرد است، کنش‌گری زنان را نادیده بگیریم و خیلی هم طرفدار سینمای مردانه و مرد محور نیستم؛ چون نتیجه‌بسیار خوش‌حالم.

«بی‌نشان» بود. بعد از آن هم کارهای دیگری داشتم که هنوز پخش نشده‌اند و اکنون آماده پخش هستند. او ادامه می‌دهد: اخیراً سر سریالی بودم که در بیرجند مشغول کار بودیم و به تاگی کارم در آنجا تمام شده است. سریالی با عنوان «تجدید نظر» که یک درام خانوادگی است و به کارگردانی مرتضی معتمدی، تهیه‌کنندگی امید واحدی فرد و نویسندگی سعید فرجاد در قالب یک مینی سریال ۱۰ قسمتی تولید شده است و مناسبتی هم نیست. همچنین سریال دیگری آماده پخش دارم که با نام «هادی» که الا ن فکر می‌کنم نامش تغییر کرده است. «هادی» به کارگردانی امیر داسارگر ساخته شد که آن هم در مرحله ضبط فاز دوم است که نقش من در فاز یک بیشتر بود. اکنون کارم در این سریال هم به پایان رسیده است. نوحیان سپس به حضورش در سریال در حال پخش «بیست کووید» اشاره می‌کند و می‌گوید: به نظرم تیم خیلی خوبی داشتند از تهیه‌کننده و کارگردان گرفته تا عوامل. همه عالی و افراد شریفی بودند. من شخصاً از حضورم در این سریال ناراضی

حکایت یک روز آرام در جشنواره فیلم فجر

سال آینده آرام مردمی به جشنواره برگردد.

* در سه روز گذشته بیشتر صاحبان آثاری که فیلم‌شان در سینمای رسانه رونمایی شد پس از نمایش فیلم و نشست خبری، وقت برای گفت‌وگو نداشتند اما سازندگان فیلم‌های «قلب رقه»، «دست‌های ناپید» و «آغوش باز» فرصت بیشتری را برای گفت‌وگوهای اختصاصی صرف کردند.

* فیلم‌های مستند و کوتاه طبق جدول زمانبندی اعلام شده در روزهای گذشته به ترتیب در سالن شماره سه برج میلاد نمایش داده می‌شوند اما برخی از صاحبان این آثار نسبت به کم توجهی اهالی رسانه یا نبود تشریفات که برای فیلم‌های اصلی جشنواره انجام می‌شود، گل‌مند هستند. البته در این زمینه جنبی امینی - دبیر جشنواره- پیش‌تر توضیح داده بود، با توجه به اینکه فیلم‌های مستند و کوتاه دو جشنواره مستقل و بین‌المللی دارند بهتر است اجازه داده شود که سینمای داستانی در فجر بیشتر در اولویت باشد

کما اینکه این دو گونه سینمایی هم از فجر حذف نشده‌اند. * اگرچه از سوی جشنواره اسامی برخی فیلم‌هایی که به سانس‌های فوق‌العاده می‌رسند اعلام می‌شود اما به دلیل حذف آرام مردمی، همچنان پیگیری آمار مخاطبان فیلم‌ها از بین رفته و برخی صاحبان آثار هم این مسئله را نکته‌ای قابل تأمل در جشنواره می‌دانند چرا که معتقدند پرایشان بسیار مهم بود که هر روز صبح آمار را دنبال کنند که کدام فیلم‌ها در صدر جدول آرام مردمی قرار دارند.

فرهنگ و هنر

خبر

گفت‌وگو با برگزیده شعر فجر

در دسرهای انتشار کتاب



برگزیده جشنواره شعر فجر با بیان ددرسرهای انتشار کتاب می‌گوید: هرجا شعر امروز بیوند خود را با ادبیات کهن محکم‌تر کند، موفق‌تر خواهد بود.

حسین دهلوی که با کتاب «دل‌بستگی» در بخش کلاسیک شعر بزرگسال جشنواره شعر فجر به عنوان برگزیده شناخته شده است، در گفت‌وگو با ایسنا درباره وضعیت شعر و مخاطبان شعر با توجه به اینکه یکی از مسائلی که مطرح می‌شود این است که می‌گویند دوران شعر تمام شده و شعر دیگر مخاطبی ندارد، گفت: شعر مخاطب خود را دارد، کسانی که می‌گویند شعر مخاطب ندارد و دوره شعر و به‌طور کلی ادبیات و کتابخوانی تمام شده، مبحث را با فضای مجازی مقایسه می‌کنند در حالی که آن فضا سهل‌تر و در دسترس‌تر است؛ اما در همان فضای مجازی، زمانی که یک بیت شعر پخش می‌شود، سر زبان‌ها می‌افتد و این نشان می‌دهد که شعر توانسته مخاطب خود را حفظ کند.

او افزود: درباره شعر امروز باید بگویم، هرجا شعر امروز پیوند خود را با ادبیات کهن محکم‌تر کند، موفق‌تر خواهد بود؛ بالاخره شعر یک گنجینه‌است که ۱۴ قرن در جریان بود و حیات خود را حفظ کرده است، هنوز هم حضور دارد. شعر کهن امتحان خود را پس داده و زورش بیشتر است. هرچقدر شاعر بتواند ارتباط خود را با شعر کهن حفظ کند، اثرش موفق‌تر خواهد بود.

این شاعر جوان که متولد ۱۳۷۲ است، یادآور شد: منظور از بخش «کلاسیک» در جشنواره شعر فجر به این منظور نیست که شاعری مانند رودکی قرن چهارم شعر بگوید بلکه یعنی در چارچوب کلاسیک شعر به زبان امروز شعر بسراید. این موضوع بیانگر این است که قالب‌های کلاسیک این ویژگی را دارد که بسط داده شود و در آن نوآوری اتفاق بیفتد.

دردسرهای انتشار کتاب

دهلوی همچنین درباره انتشار شعر در صفحه شخصی شاعران در شبکه‌های اجتماعی و تأثیر این موضوع بر تولید و انتشار شعر گذاشته است، اظهار کرد: چاپ کردن کتاب یک دردسر برای مؤلف است زیرا باید کتابش را چکش‌کاری کند که این موضوع مدت زیادی طول می‌کشد. بعد به سد ناشر برمی‌خورد که ناشر چقدر خوش‌قول باشد یا بدقول، هزینه بگیرد یا نگیرد، کتاب را به‌موقع برساند. تبلیغ‌کند و بخشش خوب باشد یا نه. زمانی که شاعر این روند را می‌بیند، بی‌خیال انتشار کتاب می‌شود و با خود می‌گوید می‌توانم شعری را که دو روز پیش گفتم در صفحه‌ام بگذارم و همان لحظه هزار نفر می‌خوانند که این عدد بیش از شمارگان کتاب است. از طرف دیگر کتاب به قدری گران است که ممکن است اصلاً به دست مخاطب نرسد و مخاطب نخواند.

استعداد کافی نیست

او همچنین درباره اینکه اساساً شعر و شاعری آموزش‌پذیر است یا نه و برگزاری کارگاه‌ها یا کلاس‌های آموزشی برای شعر گفت: اساساً شاعری دو بخش است؛ بخشی استعداد است که ۳۰ درصد را شامل می‌شود و بقیه‌اش زحمت کشیدن و یاد گرفتن. این اتفاق مانند بچه‌ای است که شروع به حرف زدن می‌کند، باید با آن کودک صحبت کنید، کلمات را بشنود و جمله‌بندی‌های مختلف را بشنود تا خودش هم بتواند صحبت کند. شاعری هم همین است، هرچقدر بیشتر شعر بخواند و آموزش ببیند بهتر می‌تواند حرف بزند و شعر بگوید. مهم است که شاعر آموزش‌پذیر باشد. در ادبیات کهن نیز موضوع فرزند خود در باب شعر و شاعری می‌گوید که بداهه‌پرداز کن، یا هزار بیت از معاصرن در حفظ کن و هزار بیت از گذشتگان؛به‌او آموزش می‌دهد. صرفاً استعداد برای گفتن شعر خوب، درست و قابل قبول کافی نیست.

